

have faaet Forhold ind, som ikke tidlige have været tilstede, og som altid maa behøve en vis Tid for at kunne klare sig og komme til Ensartethed i Anvendelsen overalt; men jeg tror nok, at det skal staa fast, at de Regler, som i Almindelighed følges, ere stemmende med Lovgivningen. Sagen er den, at det ærede Medlems Tanke efter min fulde Overbevisning ikke lader sig gennemføre af samme Grund som den, jeg nylig tillod mig at nævne, nemlig at der savnes et Apparat til paa en tilstrækkelig tydelig og sikker Maade at bestemme en Mands Indtægt. Naar vi faae noget Saadant, og navnlig efter at en Reform i den kommunale Beskatning er blevet vedtaget af Rigsdagen, vil der kunne være Tale om en Realisation af den Slags Tanke, som det ærede Medlem har havt; men saa længe vi ikke have det, mangler det Grundlag, hvorpaa det ærede Medlems Bygning er opført. Jeg vil tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlems Tanke i een Henseende er endnu vanskeligere at udføre end det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har foreslaaet, thi den Første vil, at, naar en Mand driver to Næringsveie, skal Sogneraadet bestemme, ikke alene hvor stor denne Mands Indtægt er, men ogsaa hvor megen Indtægt han har fra enhver af disse Næringsveie, og dette mener jeg rigtignok forudsætter en saadan Indgaaen fra Sogneraadets Side i denne Mands indre Bedrift, at jeg meget tvivler paa, at det vil være Sogneraadet muligt uden Hjælp fra hans egen Side; men en saadan Hjælp maa altid reguleres, og det maa være fassat ved Lov, hvorledes den skal bringes til Anvendelse. Derfor tror jeg, at den Tanke, som det ærede Medlem har havt, ikke vil være udførlig, saaledes som Sagen for Diebliffet staar. — Jeg har endnu tilbage at omtale et Forslag af to ærede Medlemmer, hvori de foreslaa „120“ Kvadratalen udvidet til „140“. Dette vil jeg ikke anse for rigtigt; jeg tror, at det vil forrykke enkelte Forhold, at det

vil forrykke den Lighed, jeg har stræbt at tilveiebringe mellem det Kvadratmaal, som bør være frit, i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg havde nærmest tænkt mig et endnu noget mindre Maal end det, som de ærede Forslagsstillere have foreslaaet, men jeg tror dog at kunne slutte mig til de ærede Forslagsstilleres Forslag om 120 Kvadratalen; videre tør jeg derimod ikke paa nogen Maa-der tilraade at gaa. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) har stillet et principalt og et subsidiært Forslag, hvorefter visse Foreninger, som ville opføre billige Arbejderboliger, under visse Betingelser skulle kunne blive frie for Bygningsafgift. Det principale Forslag maa jeg bestemt fra-raade, foruden af andre Grunde ogsaa fordi jeg anser det for umuligt at sætte nogen bestemt Definition for, hvad en Arbejder er. Vi kunne Allesammen siges at være Arbejdere, og en egentlig Arbejderklasse eksisterer strengt taget ikke for Diebliffet. Naar nu altsaa det ærede Medlem slet ikke sætter nogen Grændse i denne Henseende, vil man let kunne komme i stor Forlegenhed med, om Noget skal kunne kaldes en Arbejderbolig eller ikke. Dette Skjer undgaas ved det subsidiære Forslag, idet nemlig dette indskrænker den hele Sag til en Udvidelse med 10 Kvadratalen, og da vil ganske vist hele Sagen være mindre betænkelig. Jeg vil imidlertid tilstaa, at jeg ikke venter noget stort Udbytte deraf; thi en saadan Fritagelse, som der her er Tale om, vil kun kunne gives temporært, nemlig kun saa længe de Forhold ere tilstede, som betingede, at Fritagelsen blev given, og enhver Forening, der androg paa Fritagelsen, maatte vide, at den ikke kunde gjøre Regning paa den i den Forstand, at den kunde være sikker paa at beholde den; det vil være afhængigt af et vist vilkaarligt Skøn fra Finansministeriets Side, om den kan beholde Fritagelsen. Dertil kommer, at Foreningen maa underkaste sig temmelig betydelige Vanskeligheder i den Henseende, navnlig med Hensyn til qayrlige Regnskaber og Prøvelse af saadanne